

- 2) Artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126 samt artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat pålægger en sanktion over for en person, der, skønt vedkommende opfylder de i dette direktiv fastsatte betingelser for at få udstedt et kørekort, fører et motorkøretøj på medlemsstatens område uden at være i besiddelse af et kørekort, der opfylder kravene i den i nævnte direktiv fastsatte kørekortmodel, og som, indtil en anden medlemsstat har udstedt et sådant kørekort, udelukkende kan bevise sin førerret, som er erhvervet i denne anden medlemsstat, med en af nævnte anden medlemsstat udstedt midlertidig attest, på betingelse af, at denne sanktion ikke står i misforhold til de omhandlede gerningers grovhed. Det tilkommer i denne forbindelse den forelæggende ret som led i dens bedømmelse af grovheden af den overtrædelse, som den pågældende har begået, og af stregheden af den sanktion, som vedkommende er blevet pålagt, som en eventuelt formildende omstændighed at tage hensyn til det forhold, at den pågældende har opnået førerret i en anden medlemsstat, der attesteres af den foreliggende CEPC-attest, som efter anmodning fra den pågældende i princippet vil blive ombyttet før dens udløbsdato til et kørekort, der opfylder kravene i den i direktiv 2006/126 fastsatte kørekortmodel. Retten skal tillige i sammenhæng med denne bedømmelse undersøge, hvilken reel risiko den pågældende vil udgøre for færdselssikkerheden på dens område.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2017 — Majid Shiri, også kendt som Madzhdi Shiri
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)**

(Sag C-201/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 27 — retsmiddel — omfanget af domstolsprøvelsen — artikel 29 — fristen for at gennemføre overførslen — manglende overførsel inden for den fastsatte frist — den ansvarlige medlemsstats forpligtelser — ansvarsovergang — krav om en afgørelse fra den ansvarlige medlemsstat)

(2017/C 437/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Majid Shiri, også kendt som Madzhdi Shiri

Procesdeltager: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Konklusion

- 1) Artikel 29, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at hvis overførslen ikke har fundet sted inden for den frist på seks måneder, der er fastsat i denne forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, overgår det fulde ansvar til den anmodende medlemsstat, uden at det er nødvendigt, at den ansvarlige medlemsstat har afvist at overtage eller tilbagetage den pågældende person.

- 2) Artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse skal råde over effektive og hurtige retsmidler, som gør det muligt for ham at påberåbe sig den omstændighed, at den frist på seks måneder, der er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, er udløbet efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel. Den ret, som i en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede indrømmes ansøgeren om international beskyttelse til at påberåbe sig omstændigheder, der er indtrådt efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel i forbindelse med en sag anlagt til prøvelse af denne afgørelse, opfylder dette krav om at sikre effektive og hurtige retsmidler.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2017 — Bulgarska energiyna borsa AD (BEB) mod Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-347/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 101 TEUF og 102 TEUF — direktiv 2009/72/EF — artikel 9, 10, 13 og 14 — forordning (EF) nr. 714/2009 — artikel 3 — forordning (EU) nr. 1227/2011 — artikel 2, nr. 3) — forordning (EU) nr. 2015/1222 — artikel 1, stk. 3 — certificering og udpegelse af en uafhængig transmissionssystemoperatør — begrænsning af antallet af indehavere af licenser til transmission af elektricitet på det nationale område)

(2017/C 437/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bulgarska energiyna borsa AD (BEB)

Sagsøgt: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Konklusion

Artikel 9, 10, 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003, artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, sammenholdt med tredje betragtning til denne forordning, og artikel 1, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 24. juli 2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger er under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke til hinder for en national lovgivning, der begrænser antallet af personer, der tildeles en licens til transmission af elektricitet på et bestemt område.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.